

[Edvard Sørensen.]

det drejer sig om de overordnede Ligningsmyndigheder, Skatteraadet, Ligningsdirektoratet og Landsskatteretten; men jeg maa stærkt advare mod, at de underordnede Ligningsmyndigheder skulde have Adgang til at kræve disse Oplysninger. Det er efter min Mening at gaa længere, end ret og billigt er; det vil ganske naturligt møde Modstand fra Skatteydere, og det vil ikke virke fremmede for en god Skatteligning og en god Skattefordeling.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis saglige Behandling af Lovforslaget.

O. Kier: Som bemærket af flere af Ordførerne ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag maa disse to Lovforslag, som vi nu behandler, næsten betragtes som eet. Lovforslaget om Reglerne for Paaligning og Optrævn af Statsskat er af mere skatteteknisk Art. Imidlertid er Forholdet det, at selv om det er af skatteteknisk Art, griber det saa meget ind i Skattegrundlaget, at jeg i og for sig under dette Lovforslags Behandling kunde have Lyst til at fremkomme med nogle almindelige Udtalelser om Skatter; men jeg skal nøjes med at henvise til mit Partis Ordfører angaaende det foregaaende Lovforslag og prøve at holde mig til det rent skattetekniske.

Jeg vil straks sige, at der blandt Lovforslagets Bestemmelser er nogle, som er saa afgjort i Strid med vor Opfattelse, at vi ikke under den Form, de har her, kan medvirke til deres Vedtagelse. Jeg glædede mig imidlertid over nogle Udtalelser, der i Gaar kom fra det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen. De gav mig det Haab, at man i det kommende Udvalg gennem en saglig Drøftelse vil kunne bøje Synspunkterne saa meget mod hinanden, at ogsaa vi kan medvirke til Lovens Genneførelse.

Jeg sagde, at vi var imod nogle af Principperne i dette Lovforslag, og jeg vil videre sige, at vi ogsaa nærer den største Betænkelighed ved nogle af Bestemmelserne, fordi de afgjort gaar saa stærkt imod den Coutume, hvorefter der tidligere har været lignet. Der eksisterer efterhaanden her i Landet en fast Skattepraksis, opbygget gennem mange Aars Domme og Kendelser fra Landsoverskatteraadet, som er overordentlig værdifulde, og som giver en Forstaaelse blandt Skatteyderne, der meget nødvendig maa forrykkes. Der fandtes en Skattekommission . . . (Edvard Sørensen: Den er

der endnu!). . . . den er der endnu, bliver der sagt, men den arbejder, saa vidt jeg ved, ikke. (*Finansministeren* [V. Buhl]: Det kommer!). Det glæder mig, at vi nu har den højtærede Finansministers Udtalelse for det. Det vilde have været endnu glædeligere, hvis Arbejdet havde kunnet forceres saaledes, at det kunde have indvirket paa det nu forelagte Lovforslag.

Selv om Loven er tænkt midlertidig, kan man sige om nogle af Paragrafferne, at de netop paa Grund af Lovens Midlertidighed vil virke urimeligt og uretfærdigt, altsaa ikke blot paa Grund af de almindelige Bestemmelser. Det lyder som et Paradoks; jeg tænker paa §§ 4—6. Hvis f. Eks. en Mand skal realisere sin Formue eller noget af den, medens Loven gælder, maaske blot for at betale Skat, hvad vil han saa tænke, naar han bliver saa meget haardere behandlet end den Mand, der realiserer Aaret efter?

Jeg vil for øvrigt om § 6 sige, at ved denne Paragrafs forskellige Bestemmelser kan jeg forklare mit Partis Indstilling over for næsten hele Lovkomplekset. De to første Bestemmelser drejer sig om Goodwill og Værdier, der i Virkeligheden er opsparet gennem aarelangt Arbejde. Vi finder det fuldstændig urimeligt og uretfærdigt at inddrage dette under en Indtægtsbeskatning. Det tredje Punkt, Punkt c, drejer sig om Maskiner og lignende Inventar, som er afskrevet, altsaa under Indtægten, og som ved Salg indbringer en højere Værdi end den nedskrevne. Jeg finder det naturligt at inddrage dette under Beskatningen; men jeg gør opmærksom paa, at det i hele sin Aand staar i afgjort Modsætning til Punkterne a og b i Paragraffen.

Jeg vil tilføje, at med en saadan Bestemmelse vil man formodentlig kunne vente af vore Skattemyndigheder et noget friere Syn paa Afskrivningsreglerne, og det vil maaske netop i disse Tider være paa sin Plads.

§ 8 vedrører Køb af Forsikringspolicer. Jeg anerkender, at vi har haft nogle Tilfælde, hvor man ved Køb af store Policer har unddraget Beskatningen ret store Beløb baade i formuemæssig og indtægtsmæssig Henseende. Det skal jeg slet ikke forsvare, men jeg vil over for den højtærede Finansminister fremføre, at der ganske utvivlsomt i vore Finansinstitutter og i Bankerne er laant en Mængde Penge paa Livsforsikringspolicer til Forretninger og til andet, og Laantagerne er Folk, som formodentlig ikke har kunnet faa Kapital til at drive deres Forretning med paa anden Maade. De har ikke kunnet faa Kapital uden Sik-